

ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ

Եկեղեցին Հայկական ծննդավայրն է հոգովոյս՝
Ինչպես քարայր մ'ընդարձակ, պարզ ու խորունկ, մութ ու լույս...
Իր զավիրիվ հյուսրենկալ, իր լայն բեմով ու հեռուն
Կանգնած իր լուռ խորանով՝ որ կարծես նա՛վ մ'է ծրփուն...

Եկեղեցին Հայկական ես աչքս գոց կը տեսնեմ
Ու կը շնչեմ, կը լսեմ՝ իր Հիսուսով մանկադեմ,
Իր սեղանեն մխսցող զուլա-զուլա խունկերով
Եվ իր պատերը ցնցող աղոթքներով ակխոով...

Եկեղեցին Հայկական բարձր բերդն է հավատքին
Իմ պապերուս՝ որ հողեն գայն քար առ քար հանեցին
Եվ երկինքեն իջուցին գայն ցող առ ցող, ամպ առ ամպ
Ու քաղութեան անոր մեջ հանդարտությամբ, հեզությամբ...

Եկեղեցին Հայկական մեծ վարագույր մ'է բանուած՝
Որուն ետև, սրկիհին մեջ կիջնե ինքը Աստուած,
Որուն առջև՝ գլխամակ կուգա իմ ազգքս ամբողջ
Հաղորդվիլ Անցյալին հաց ու գինովով կենսատողը...

Եկեղեցին Հայկական՝ ծովուն դիմաց ալեկոծ
Նավամանգիստ մ'է խաղաղ. ցուրտ գիշերին՝ հո՛ւր և բոց,
Ու տոբակեզ ցերեկին աւետա՛ռ մըն է ստուերոտ՝
Ուր շուշանեն՝ կը ծաղկին Շարականի գետին մոտ...

Եկեղեցին Հայկական մեն մի քարին տակ գետնի
Դեպի երկինք բարձրացող գաղտնի ճամբա մը ունի...
Եկեղեցին Հայկական Հայ Հոգին և Մարմնույն
Զրահանդերձն է փայլուն՝ մինչ իր խաչերն են դաշույն

Եվ զանգակներն են բոմբյուն, և երգն է մի՛շտ Հաղթություն...: